

prepisano s. 1868.

Narodno blago

— 8 vezek. —

— 1868. —

— v Gorici —

I. O Simbilji.

(Oz Kocinja)

Simbilja je učila deklice siva-
ti in plesti, kakor je to še zdaj
po mestih navada. Učila je tudi
Marijo. En dan gačne deklicam
Kristusovo trpljenje razlagati,
pravila jim je, kako bo krizorn
kako bo smrtn in od mrtvih vstal
- zakaj to je ona na tenko vedi-
la. Nazadje je še celo pristavi-
vila, da bo ena izmej teh dek-
lic, ki so sedaj v soli, Kristus
sa rodila. Ktera bo pa tako
srečna, tega se ona ne vedila.
sama ni vedila. - Rekla jim
je naj si vsaka svoje sanje
dobro zapomni, da jih jutraj
si sni dan v soli razodela, ker
ona bo iz tega tisto srečno
spoznala. - To so deklice doma

tudi staršem povedale. Zato so so bogatinci Simbilji darove nosili, ker vsak je želel, da bi njegovo hčer za mater Kristusovo razglasila. —

Drugi dan so pravile dekline v soli po vrsti svoje sanje, ali nobena ni pravega zadela, vse je Simbilja spodila.

Nazadnje pride tudi uboga Marija na vrsto. Simbilja jo spraša kaj je ona sanjala in Marija pripoveduje, da je videla v sanjah velik hlaod, ki je sred vode plaval. Ta hlaod se je pa naenkrat tako zasuknil, da je naredil počez brod čez vodo —

Ko je Simbilja videla, da je Marija pravo zadela, začela jo

je kregati in zmirjati: Kaj ti da si to sanjala? Ti, ki si tako revnega stanu, ti da boš rodila odrešenika sveta? Nazadnje jo je pa še sabnila in iz spred sebe spodila. —

Ali komaj je to storila, že ji je vsahnila noga do kolena, kar na mestu je čistošla in kraljevo hodila. —

Ta Simbilja je bila nekdaj čez vodo. Zagledala je tam brod čez, katero bi morala iti. Ali ona pravi: Ne-jaz nisem vredna, da bi hodila po lesu, na katerem bo odrešenikova kri tekla. Na to je začela čez potok bresti. Ali komaj je v vodo stopila, že ji je noga zopet ozdravila. Bog ji je bil grehe odpustil, ker se je bila pobožala.

behel, da naj le ide čez brv, ali
ona se zdaj ni hotela, ker je mis-
lila, da tega ni vredna. Bog
ji je potlej to milost dal, da je
tako skesana že osmi dan umrla.
Lvi hloď je bil veter na nekem
hribu podrł in v vodo nanesel in
~~na to isto~~ ^{je bil ravno} isto les, na katerem
je bil Kristus križan. —

528/59

II. Vsega mogočna ura.

(Kraška)

Živel je na enem hribu vstric
neke grajsine drevar. Imel je
zadnji rep pri hivi, malo kravco,
se to je peljal na somenj, ~~da~~
da si ravno je stara mati silno go-
daj drnala, ker je kravo rada imela.
Ali on je sklenil tako, in nič dru-
gače, tako je moralo biti. Kravco
je na somnja kmalu prodal, po-
tegnil je 25 goldinarjev in se to

se proti domu podal. Napoti pa sre-
ča stroke, ki so staro mačko vbi-
vali. Njemu se je mačka vsmilila
uprása jih koliko čejo imeti ganjo,
rad bi jo vkupil, da bi jo le smrti
resil. Otroci mu pravijo, naj jim da
kolikor hoče saj tako mačka ni do-
dostj vredna. On pa, ker ni drobne-
ga denarja imel, da jim celi petak
(5 gold) da je le mačko resil. Mi-
roma po poti naprej. Ali ni se dol-
go hodil, že vglada pastirje, ki so
starega ovčarskega pesa kamja-
li. Ali njemu se je žival vsmilila
ni mogel gledati kako da bi bili
pesa vbili. Zato je ^{dal} tudi tem pet
goldinarjev, da je le pesa dobil.
Zdaj pride z mačko in z psom
do nekega popotni knika ki je
molavarja vbival. On se ve da
tudi tega vkupi dal je ganj kakor
ga prejšna dva celi petak. Nj al

ga je v nedra pes in mačka sta
pa pred njim hodila. Sedaj je za-
šel misliti, kako^{ga} bo stara mati
vesela, kedar bo videla, da je tri
živali in še deset goldinarjev da
mu prinesel. Kedar domu pride
pokaže vse to materi, ~~matki~~ in
mačke in psa je bila že mati
vesela, ali kedar je molavarija
izmej nedri privlekel letela je
kar se je dalo, ker se je bala, da
bi je ne vpicil. Upila je, da
raj ga ubije. Tli komaj kiscar
to zasliši spregovori in pravi:
"Ker me že moras pobiti, le ubij
me, ali preden me ubiješ posta-
vi me v žerjavico, potem pa razko-
si me se na hišnem pragu in
v moji glavi boš najdel uro, kte-
ra ti bo vse spolnila, kar kolj
jo boš vprašal. Ta res gre in ga

dene v žerjavico kakor mu je bil
vkal, potem ga razkosi na doma-
cim pragu in res najde v kaj pod
kožo v glavi lepo srebrno uro, katero
hitro vzame in jo odpre. Ura spre-
govori: "Kaj bi rad? E - kaj bi rad?
denara dosti, lepo hišo, dosti hlap-
cer in dekel ti rad imel, pravi-
ta, bi rad imel. Komaj pa to
izreče, že se pred njim vse naen-
krat spremeni. Njegove bajtice
ni bilo nikjer več, namesto nje
je stal pred njim lep in bogat
grad. Bil je še dosti lepši nego
grajcakod na hribi. Okoli in
okoli so ^{groggo} lepe vrti, v katerih so raste-
le rože vsake vrste. Dobil bi bil
noter človek, karkolj bi si bil iz-
bral. Na sredi je bil še celo taki
studenček, ki vodo, ^{meša} kar je le pri-
visazih visozih gospodih po mestih

Kaj več premožnja ko ^{in kosovje} hlače in
svojco na sebi. Kaj bo ~~tebi~~ ja
bom dal. Ti vsaj lahko ^{kaj} pokažeš
oni pa ne more. Kaj bo ~~tebi~~ ja
bom dal, "Osemih dneh bo ~~ženit~~
ženitovanje če mi narediš
mostovž od mojega poslopja
noter do tvoje hiše, ki bo iz sa-
mega istega zlata. Če mi to
te narediš bo v osemih dneh po-
roka. O to pa že to pravi Tože
in gre domu k svoji urici. -

Hitro jo odpre. Ura ga vpraša:
Kaj bi rad? ^{zlat mostovž} Ej ~~grad~~ mi naredi
od grajsčine no hribi noter do
mojga gradu. En ko da bi vste-
lil - zgodilo se je tako. -

Bez osim ~~ot~~ Grajsčak se je temu
grozno rudi, mislil je, da je copet
nik, najrajši bi bil svojo hčer
doma obdržal, ali ker mu jo je že

obljubil, mogel jo je dati. Bez osim
dni je bilo ženitovanje. Napravili
so bili tako kosilo, da je kaj, pa
saj so tudi lahko, saj so imeli s-
cem. Pili so ga, da je kar od mize
teklo, ⁱⁿ jedli so najboljše reči, ki se
na svetu dabi.

Kdaj je imel Tože vsega zadosti,
imel bil je bogat in imel je lepo
ženo in vsega, kar si le človek
na svetu želi. Vendar njegova že-
na je onega skrica ^{ki ji imela} ~~boj~~ ^{ki ji imela} ~~boj~~
ko njega. En dan gre k uri in
ji reče, da bi se rada poročila
s kricem ^{zato naj gjo in vse grad k nje h ubani} ~~zato naj gjo in vse grad k nje h ubani~~
gnaj dla. En kar na ^{prave}

enkrat - zgodilo se je tako. Tožetov
grad je zginel, kakor da bi bles,
^{zginil} ~~krat~~ mostovž ni bilo nikjer več
in žene tudi nikjer. Tože je bil
navno v gozdu, ko se je to zgodilo
šel je bil z grajsčakom na lov.
Tudi njemu se puška enkrat v

sekiro spremenila, da tako da
sta se oba temu grozno čudila.

Kedar pa priide grajščak domu
in ne najde ne hiere ne gradu
več, začne nad njim kričati in
ga da zapreti, ker ga je ob hiši
priprovil. Se ve da, da je bil
Bože pri tej slepariji čisto nedol-
žen, ali kaj je hotel, pomagati
si ni mogel. Zaprli so ga v tam-
nico in dali so mu sake skorje
glodati. En dan, ko je tako žalost-
^{pri oknu}en, čepel se prikaže njegova ma-
ka in mu prinese kuhanežara-
ka. Ukrala ga je bila kuharica
v grajščini, ko je šla na vrst
zelenjave nabirat. Uprasa-
la ga je zakaj je tako žalosten in kedar
ji pove, kaj da se je zgodilo, mu
reče: O nič ne bodi žalosten nič.
Sam je jaz poskrbela, da boš vee

nazaj vdal. Boš videl boš prav
kmalu ti bom tvojo ženo nazaj pri-
peljala; tvoj grad in vse boš nazaj
vdal. Bože se je branil ni je pro-
pustil od sebe, ker se je bal, da
bo se mačka zgubil. Rekel ji je kako
jo boš najdel, ker se ne veš, kje je.
Atli ona je toliko časa silila, dok-
ler jo je pustil. - Zdaj napisa
mačka se psa in se odpravila
naravnost proti morju. Bez morje
sta morala plavati. Kar ju
ugledasta mlad gospod in mlada
ki sta prek morja hodila. Trikli-
ca česta ju k sebi, ker sta pes in
mačka obema dopadla. Sultan-
jim je moral zdaj misliti hišo varo-
ti kotel je pa po hiši miši lovil.
Neki dan je tudi tako miši lo-
vil kar zavohal pod neko skrinjo
tik tek vsegamogočine ure. Ko
pokliče vse miši skupaj in jim po

grozi, da jih ^{na mestu} vse podusi, če mu
skrinje ne zglojejo. Misi so se ba-
le, spravijo se precej na delo in
kmalu je bila v ~~skrinji~~ skrinjici
taka laknja, da se je mačica leh-
ko po uro spravila. Vželerjorjer
Kagrobila jo je hitro in pou-
kazvižgala, in hajd bežala sta, kar
sta mogla, iz grada. Kedar prides-
ta do morja, skočita brž v vodo
in plavata proti domu. Ali ma-
ka se je kmalu otrudila zato
pradi pra, naj bi ~~on~~ uro nead.
da uro pesu naj bi jo nesel. Ta
Kdaj je mačka lahko plavala
ker ni nič nosila, bila je zmiraj
kakih pet seznev pred njim pesom,
tako, da je bil ta že jezen, ker je
ni mogel dohajati. Toklicatje jo
^{je hotel} naj bi ga počakala. Ali komaj
ta gobec odpre že mi ura v

vodo emakne in se potopi. Kdaj
zacne ^{on} kričati in zmirjati.
kaka na mačko, zakaj ga ni po-
kakala ona pa pravi: Ej kaj boš
kričal tu zdaj, zdaj to nič ne
pomaga, ^{na j plej} zdaj morava gledati,
kako uro nazaj vdobiva. Ja
zdaj ^{menida} to res drugaci ne gre, ka-
ko da spijsava vso to vodo, ki
je v ~~morj~~ morji vidis, potlej jo
znabiti vendar nazaj vdobiva.
Kader to ribe v morji zaslišijo
se prestrašijo in pravijo: Oh
jej! ^{je vaj} Ibo vso vodo spila, pojdi-
mo rajsi me in prinesimo mački
uro nazaj. In res so šle, so uro
piskale in so jo mački prines-
le. Kdaj jo je mačka zmiraj do
doma v gobcu nosila. —
Oj jej! kako je bil vesel kader
Goze vesel, kader je svojo uro

nazaj v dobil. Precej jo odpre
in, da pravi, da bi rad vse ta-
ko kakor je pred bilo. In res,
komaj je to izrekel, že se stala
prejšnja grajsčina pred njim,
zlat mostovž se je svetlil od
njegove hise noter do grada na
hribu in žena njegova je prišla
zapet nazaj. Nato so naredili
velike gostje tudi pes in mač,
ka sta bila prava svata. Ti
celo mene niso zabili. Imeli smo
se prav lepo. Žože in njegova
žena sta pa živela in sta pa
se mnogo mnogo let živela
srečo tega zakonskega stanu
in menda se živišta, če se
ništa umrla.

— Kras'ka. —
Povedal G. Gerber. Zapis.
A. Pegan. v Gorici 8/5 1868. —

III Vraje o bolezni.

(Iz Goriške okolice)

1. Če ima kdo otisek na nogi to
je, če mu napeta otece, naj dne
boso nogo na gola tla. Nato pa
naj skoči in okoli z matiko zem-
ljo zaznamlja, kakor, da bi poplate-
ro rezal. To zemljo, kar jo je v
okrožju naj potlej izkoplje in pre-
brne in noga mu bo kmalu oz-
dravila. —

2. Če se komu jermen dela
naj ob solnčnim zahodu naj z-
roko tako proti njemu zavrti,
kakor da bi ga hotel izdreti.

3. Če ima kdo vred v hisi, naj
skuka poličen lonec vode; to vo-
do naj neseritenki do vrat. In
kedar tje kaj pride, naj jo pre-
brne iz ramena, brez, da bi

nazaj pogledal, lonce pa naj hitro povezne za vrata. Če se potem človek se salom, ktere ga je na tako poveznem loncu djal, može, popustila ga bo bolezen. —

4. Če komu noga zaspi to je, če mu hodijo mravlje po nogi, naj pljune na pet prost in ~~pljuna na pet~~ in nogo prekriva. V tem hipu bo noga zopet ~~to~~ dobra. —

5. Kdor ima zlatenico naj hodi ob šteri uri zjutraj, kedar sve, to jutro zvon, z lastno vodo ko, prive s kropit. Če te koprive vsa hnejo, ozdravi. —

— Iz Goriške okolice —

V Goricu 9. maja 1868. —

2

IV. O malavarjih

(Iz Starjela)

Malavarji so veliki kuščarji, ki grozno lepo pojejo. Imajo pa rudečo rožo na glavi in pod kožo diamant. Ali bogvarji! če katerega človeka pihnejo, kar na mestu ga vomrtijo. Njih nas, proti jih pa tudi človek lahko vmori, če jih prehiteti, da pred s vanje pihne. Kdor pa hoče od njih diamant odobiti, mora jih štirnajst dni na mravljinscu pustiti, da mravljinci njihovo meso pojedó in da diamant čist ostane. Prikažejo se pa le en dan ^{v letu} na svet in ~~tat~~ sicer v najhujši vročini. Takrat se sončijo od poldneva do ene ure na kaki grivi. Potlej pa zginejo in ne pridejo več.

222
celo leto več na dan. —

Ovčarji so bili nekdaj na Krasu bogati ljudje. Tak krasčki ovčar zaspal je na neki planjavici nad Štanjelom. Kar se mu ovije mala, var okoli in okoli vratu. Kedar se ovčar z buči in malavarja zasluči, ga rne prositi in moliti k svetemu Gregorju naj ga te res, rče reši. Objubi mu, da mu bo na ravno tem mestu cerkvico so, zidal, če mu pri Bogu to mi, lost sprosi, da ga malavar ne vpiči. In res svet Gregor, ga je volišal, malavar je odšel, brez da bi kaj storil. Ovčar je tudi svojo objubo spočil, se sezidal je cerkvico svetemu Gregorju na čast, ktera se dan, danes zapušćena stoji. Dalje

223
Dal je bil v kamen tudi malavar, ja v kamen vrezati, se dandanes je vzidan na velikem altorji.

Ta cerkev silno stara in se je nek, daj zvala „pred gozdom.“ V njej so neki ^{stari} furskega pasata vbičai, ko je na velikim altorji konjem ona polagal. C.

52 8/62
V. Prazhe

~ Kako se lahko na loteriji vdoči,

Če do hoče na loteriji vdočiti, naj dene dve sklenici na mizo tako, da se bota vratova drug v drugega zglagala. V prvo naj postavi kusčarico z dvema repoma v druga pa da se sežtrada notri kake 2-3 dni, v drugo steklenico pa 90 srečk na malih papirččkih napisanih. Kusčarica bode po vratu iz ene steklenice v drugo prehajala in papirčke sabo nosila. Kedar tri

papirčke nanosi, vzeme naj se
ove številke ven in naj se jih sta-
vi. —

Bil je resen črednik, kateri si je
vse prizadel, da bi obogatil. Nese-
ga dne sliši v domači vasi kako
kuščarica ove tri številke vga-
ne, ktere na loteriji pridejo. Brej skle-
ne, da ie tudi to skusiti. Čeli
dan prosi na pavi Boga, naj bi bi-
šil vendar vsmiljen, da bi mu
dvorepno kuščarico poslal. Bog
se ga vsmilil najdel jo je. Vesel
pohiti z njo domu, ~~ter~~ ga prejo
v steklenico, tako, da je v druge
dne desedest številke in čaka
- kaj bo iz tega. Toda res je za-
takal, ~~spozabil~~ je bil, da ~~klja~~
kuščarica mu ni hotela onih
srečnih številke vdniti, ker ji
je vedno jedila polagal namesto da

bi jo pustil, da bi se soztrudala. Dan
na dan je hodil k nji in nosil vse
polno slakarij, da bi jo le v ono
steklenico izvabil. Ali kuščarica
je ostala tomoglava in mu ni ho-
tela želje izpolniti. To vbožega
črednika tako razjrdilo da isto
na njo pozabi. Pustil jo je že dva
tri dni, brez da bi kaj položil se
se na njo spolnil. Ko pa pride
treci dan k njej, vgleđa jo v dru-
gi steklenici. Bepela je na svečk^{ah}
ktere je bila prenesla. Črednik
se ve da je potlej te številke
stavil in vdal. Obogatil je bil
tako, da mu ni bilo treba več črede
pasta. —

2
Okoli Gorice pravijo, da tudi pa-
jek, ki ima križ na hrbtu, te tri
številke vga-
ne. Naredi se pa to
tako le: Nasuje naj se v kozarec vseh

90 številček na malih papirjkih pa-
pirčkah. Pri teh števil papirčkov
dene naj se lestvica nalaže za
pajka ustrojena. Nato pride se
pajek v kozarec. Ta prede vse
križem in dela mrežo od ene stene
do druge. Pri tem opravi vplete
lojtrca in mnogo papirčkov med
nje. Se se številke naj se vzamejo
in stavijo. — L. L. (Iz hrvatske okol.)

328/63

3 VII. Modrasi.

(Iz šoške doline)

Vsih možlih stundencih bi-
vajo modrasi; oni store, da
voda ni gorka. Tko ni v stu-
denem modrasa, ni mrzel. Toda
preden modras v studenev zleze,
pasti strup zunaj na kakih
skali, zato tudi modrasi v
vodi ne vpišijo. —

3

VII. Se nekoliko o kruhu.

V kruhu soeti duh prebiva, za-
gato ga mora lomiti ali pa odgriz-
odgriziti, kdor ga je. Režati ga
nikdar ne sme. (Kdor kaj tace,
ga stori, pregreši se zelo. —
Bil je vojak, ki je zmiraj kruh
rezal. Vsaki kosček, ki ga je
v usta djal, odrezal ga je na
mesto da bi ga odlomil. Ali
ko enkrat spet tako reže izli-
je se mu kri iz kruha. Pra-
vijo, da je bila to Kristusova
va kri.

— Iz Tominskega —

1 + VIII. Gunak.

328/65

En oče je imel sina, ki je bil
tako močen ko svet. Dal ga je v
"mestir", najprova za čeljarja. Ali
vsaki krat, ko je potegnil, poteg

potrgal je dreto tako, da ga je
 mojster od hiše zapodil. Rekel
 mu je: Veš kaj, jaz te ne morem
 več držati zberi si najlep najlep,
 si čevlje pa pojdi, ta vzame
 čevlje in gre — Tel je za kova-
 ra. Ali tudi tu kaj ga ni sreča
 iskala. Lomastil se tako neus-
 miljeno ^{na dvor} ~~zrakom~~ po ^{na klu} ~~kladu~~, da
 ga je daljši v zemljo zaril. Kato
 ga tudi kovač iz hiše spodi.

Rekel mu je: Pa veš kaj izbe-
 ri si najlepší kolo pa pojdi. —
 On zadane veliko železno kolo vrže
 veliko železno kolo rez pléča —
 s terti cente je bilo težko in gre. —
 Tako je hodil dolgo po svetu
 okoli. Kar pride do malna,
 kjer se je mlinar z mliniskim ⁱⁿ kam

kamni igral. Metel je je zleh,
 koma kakor otroci v grak in go,
 pet z rokami lovil. Oti boš pa že
 game, pojdi ga mano, mu pravi
 kovač. Oni je bil s tem zadovoljen
 pobere mlinške kamne in gre.
 Pla sta skozi en gozd. Tam vi-
 dista človeka ki je smreke ril.

Uprava sta ga re gre z njima.
 Tudi ta je rad privolil in ali
 so vsi trije skupaj. Kdaj pride
 jo iz gozda na neko rovan, Kovač
 pravi: Skušati se moramo, kdo
 je močnejši tisti bo med nami go-
 podar. In res! so se skušali. —
 Najprvo zagane mlinar svoj k
 mlinški kamen v grak in ni ga
 bilo celo uro nazaj. Pa njim ga-
 čene tisti, ki je smreke ril. Nje-
 govega ni bilo celo dve uri nazaj.

Nato pravi Kovac: Boste videli
pa mene, jaz bom pa še druga.
Če naredil. Pa res! ga zakadi
tako silno v zrak, da so ~~do~~
^{cel dan} čakali preden ~~rel~~ dan čaka-
li preden so ga nazaj v dobili.
Kaka Tako je bil Kovac gospo,
daj dar. Ali so naprej. Daj pri-
dejo do ene vasi in ker je bila
je že noč, vprašajo: Kje da bi jih
ohranili. Rečejo jim da dvoh bi
že ohranili, ali treh ne morejo.
Na gori je sicer en grad ali tam
kaj strasi. ^{gato raj ne hodijo gori} To me ne de, pra-
ni Kovac, da je le prestora do-
velj. Korenjaki smo, da je kaj
ni koga ar se ne bojimo. In sli
so res, desiravno so jim vsi oči
od svetovali. Drugi dan ^{gresta}
Kovač in minar (dalje, prikrovi)

nikoli več videl, ostanite tu kaj, ali
pa pritejte vsaj po smrti nazaj. Jaz
sem tako slisal, da priteje molici
lahko nazaj, če le hočejo. Naj bo, obli-
bi stric, naj bo, prvi ki je bratove,
ga sina tako ljubil, naj bo pritem
nazaj, s^t tu imaš roko. Plovi v
pajstvo* tri večere po moji smrti
tam, ti bom povedal kako je na onim
sveti. Stric umre in sin ga hodi
čakati tri večere z zaporedoma. Prvi
večer ga ni bilo, drugi tudi ne, tretji
večer pa prite nazaj. Ali komaj se
prikaže že pravi: (Ko bi ne bil ti
mojega brata sin raz dro bil tu kaj
ko solnini prah, kakaj vedi sedem
malnov me je semljelo in po samih
nožih in vilicah sem sem kej hodil.
Nato mu je se povedal kako je
na onim svetu in potem je zgine.
~~~~~
pajstvo = susilnica za sadje, menda od paliti.

Fant se je bil pa tako prestrašil, da so ga drugi dan na gobeh ležečega najšli. —

Ta večer pred, preden, kdo v hišo vmrje, prikaže se pred hišo bela senca — smrt. Ta se vzdiguje in vzdiguje, tako da graste se vsej ko hiša, iz katero se pripogne. Tret njo pa pride iz tal bela žaganica, na katero smrt ropae in bije: pok pok pok. Kdor je to minuto rojen jo vidi in sliši nje ropot, drugi pa ne. —

Tudi na svet večer hodi bela smrt okoli hiše, v kateri ima ~~ne~~ človek umreti. Takrat jo pa ~~ne~~ leh ko vsakdo vidi; se obhodi hišo trikrat okoli in vicer na desno roko. — Iz Goške doline

V Gorici sv. Nepom. dan 1868

IX. O mrtvih.

52 8/66 231

Mrtvi hodijo tudi hodijo tudi na svet nazaj ali Bog nerad to dopusti. Zato morajo duše, ki hočejo po smrti na svet skozi sedem mlinskih kamnov, da jih semeljejo, ko malin mo ko. (Govoriti morajo po samih no, žih in vilicah, kar jim negrečene muke prizadeva. Večkrat vi tako dva prijatelja obljubista in roko padasta, da pride, kdor pred umrje ^{to} zopet nazaj, da drugimupove, kako je na onim svetu. Vendar, ko bi ljudje vedili, koliko molit pri tem trpi, bi nikolj kaj takega ne storili.

Bil je tako tudi stric, ki je bratovega sina negrečeno ljubil. Pa stric ^{čital} bil je smrt bolan in bratov fant se je pri nje govi postelji jokal. Taj ti nisem nikolj nič hudega storil, zakaj se joies, mu pravi, stric. Oj jej, zgubil vas bom, z nikdar vas ne bom